

ՌԱՓԱՅԷԼ ՊԱՏԿԱՆԵԱՆ
(ԳՍՄԱՌ-ԳԱԹԻՊԱ.)

ՆԻԷՐ ՏԱՌԵՐԻ ԳԻՒՏԻ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ

Սրբանւէր գազաթին
 Այրարատեան մեծ լեռի,
 Նոյ նահապեան պեղարդ
 Արձանացած մեկուտի:
 Փայլակնացայտ ամպերից
 Աւետաւոր ձայն հնչեց,
 Լոյս թափելով չորս կողմից
 Այսպէս խօսել սկսեց.
 Տես՝ այս աշխարհ բազմազան
 Գեղանկար պատկերով
 Իմ ձեռագործ աննման
 Քեզ մեծ պարզե գորերով:
 Եւ լուսափայլ վեճ գէմքին
 Նահապետին ուկնդիր,
 Զեփիւռ խաղաց մարմանդին.
 Լայն ձախտին բարձրադիր
 Եւ աչքն աշխարհ շուռէ շուռ
 Դառնայ գէպի արեւիք
 Եւ անդրանիկ արփենու
 Լոյսն ողջունի կենսատու:
 Եւ սա եղաւ առաջին
 Մեծ փրկութեան վեճավայր
 Ու այստեղից մարդկութիւն

Լցրեց նորից ողջ աշխարհ:
 Յօղով, շողով Արարատ
 Ճառագայթիւր դու կրկին,
 Երկնապարզե լոյս անհատ
 Լոյս խաւարած աշխարհին:
 Արձագանգեց Արարատ
 Աշխարհակուլ հեղեղի
 Յաւերժ վկայ դարաւոր
 Յոյք թափելով բիւրաւոր,
 Եւ բիւրաւոր ցոյքերից
 Վսեմախոն վեճ Մեսրոպ
 Աչքն անթարթ մէկ կէտի
 Գար երևան հեռուից:
 Մշտամուռնչ ծնկաչոր
 Միայն շրթունքն են շարժում,
 Սիրուն աչքի բիբերում
 Ասես կրակ է վառում:
 Տեսիլք, անուշ է արգեօք,
 Թէ քաղցր քուն գիշերի
 Եւ ինչ պատկեր հրաշալի
 Տեսնում է նա առ սոջօք:
 Ճարտարի ձեռքը հօր
 Քանդակում է անտաշ վէմ
 Զայնաւորներ ա, ե, ի,
 Մեսրոպեան գիւան է գրի:

1913

ԱՌԱՔԵԼ ԲՈՒՆԵԱԹԵԱՆ